

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 42. Benedicti XIII. Pontificis vita & gesta ante Pontificatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

Sæc. XVIII. abuterer otio: dixisse sufficiat, in maxima hac solemnitate nil magnificentius, splendidiusque eluxisse, quam neo - electi Pontificis paupertatem, humilitatem, pietatemque.

§. XLII.

Benedicti Pontificis vita & gesta ante Pontificatum.

Contin. l. c. Guarnac.

t. 2. p. 410. Series Rom. Pontif.

pag. 390. Vita Urs.

Card. t. I. pag. 390.

Benedictus, antea in Baptismate dictus Petrus Franciscus, Patre Ferdinando Ursino Gravinæ Duce, & Matre Joanna Francibana della Tolfa Gramenti Ducissa Anno 1649. die secunda Februarii in Neapolis Regno primam lucem aspexit. Enimvero Ursinæ Familiæ decus universam pene Europam ab antiquissimis retro sæculis complexa erat. Ex ea enim integrum agmen Ducum, Sanctorum, ac Consulorum Romanorum profluxit: decem etiam Reginae ad sublimia Europæ solia evocatæ, & duodecim partim Imperatorum, partim Regum Filia nuptiali fœdere Ursino stemmati desponsatæ immortalam gloriam huic prosapiæ intulerunt. Erat Benedictus Filius primogenitus hæres dignissimus illius Familiæ, quæ cælo duodeviginti Sanctos publico ritu celebratos, & duos quarti sæculi Martyres, Cathedræ Divi Petri quatuor

Sæc. XVIII.
A. C. 1724.

Pontifices, Sacro Collegio quadraginta quatuor Cardinales & variis Ecclesiis tot Archiepiscopos, & Episcopos totque Viros probitate & morum sanctitate clarissimos dedit, ut integrum inde Concilium Oecumenicum conflare posset. Verum noster Petrus Franciscus alieno splendore inclarescere noluit, qui jam a teneris naturæ & gratiæ beneficio ad altiora & cælestia præclara animi divinatione adspirabat: Nondum quartum ætatis annum expleverat, cum jamjam unice volupe haberet, sacræ Dominicanæ Familiæ habitu incedere, suos quoque ephebos eatenus vestiri voluit, eisque non raro tenella manu bene præcari visus est. Puerilia hæc quidem erant, sat luculenter tamen, quid puer iste erit, prænuntia: Id subodoratus Petri Parens, nullum non movebat lapidem, ut Filium suum primogenitum, quem regendo Gravinæ Ducatui, & Principatui Bracciano destinaverat, a præpropere cænobitici instituti proposito averteret, ejusque præservidam indolem in alia studia mature traduceret: Verum Petrus terrenorum tædium dissimulando impar, indole ad altiora trahente opes, gloriam, posteritatisque spem detestari videbatur, ad cælum exporrectis desideriis. Ut tamen Pater Filii animimum expugna-

Sæc. XVIII. pugnaret, nobilissimas eidem nuptias,
 A. C. 1724. acerrimum alias juvenilis cupiditatis
 incitamentum, parabat; ast juvenis mol-
 libus hisce illecebris subferocem quenda-
 dam animi rigorem opponere jamjam
 assuetus, a concepto consilio removere
 haud potuit: quominus tamen aperte
 rem aggrederetur, retinebat Parentum
 reverentia, pœneque Paternæ indignita-
 tionis terror quidam; decreverat itaque,
 dum fors optatior se daret, se-
 lenti animo premere, devorareque de-
 lata desideria. Sed (sic disponente
 Numine) non ita multo post experientia
 consilii occasio se obtulit; studiis enim
 humanioribus in patria absolutis exte-
 ras regiones perlustrandi aviditas ple-
 rumque Nobilium Juvenum animos in-
 cessere solet: Ergo generosum ejus-
 modi impetum simulans Petrus noluit
 ac duodevigesimalium ætatis annum vi-
 egressus a Serenissimis Parentibus ce-
 teras Italiæ Regiones peragrando sci-
 cultatem exorat, ut quibus legibus
 moribusque gentes viverent, mature
 dignoscere posset. Annuit toto capite
 Parens, eique itineris ductorem adju-
 git Melitensem Equitem nomine Mela-
 rin: Vix juvenis Venetias appulsus,
 dissimulatione deposita, ad Monaste-
 rium S. Dominici de Castello se occu-
 confert, & ardentissimis precibus, quibus

Sæc. XVIII.
A. C. 1724.

suavioras addebat lacrimas, inter S. Or-
 dinis tyrones adscribi petit, & obti-
 net, Anno Christi 1667. a Patre Vin-
 centio Maria Gentili tum Lombardiæ
 Provinciali, ac postea Januensi Archi-
 episcopo in Sacram Familiam coopta-
 tus. Re comperta Mater præcipui,
 Affines, & Optimates, ipse etiam Nun-
 tius Apostolicus omnes rationum &
 argumentorum arietes advolvunt, ut
 Novitii animum a proposito dimove-
 rent. Frustra Maternæ sollicitudinis
 questus, frustra sexui luctuque sueta
 lamenta, amplissimæ spes, Aulæ illicita-
 tamenta, & patrimonii divitiæ ob-
 jectantur, Petri tamen constantia frangi
 haud poterat, vox enim ejus una hæc:
Deo soli serviam, cuncta tela velut cly-
 peus quidam retudit ac perfregit: Ne-
 que tamen de successu desperabant
 Agnati, atque inter eos præcipue Brac-
 ciani Dux improlis ultimos adhibiturus
 conatus, ad Clementem X. Pontificem
 suos deferebat questus, enixe efflagi-
 tans, ut Adolescentem, non utique
 intra cænobiticos parietes hærere na-
 tum, sibi, subditis ac sæculo interpo-
 sita sua autoritate restitueret. Non
 omnis horum importunitati successus
 defuisse videbatur; Pontifex enim Prin-
 cipem Adolescentem, ut de sincera e-
 jusdem voluntate certior fieret, Ro-
 mam

Hist. Eccles. Tom. LXXI.

Uu mam

Sæc. XVIII. mam ad se advocavit. Adest ille,
A. C. 1724. sed tanta mentis constantia, tamque
 gravi rationum pondere, arrepti consilii rationem reddit, ut ipse Pontifex
 eidem clementissime indulgeret, ut Roma Venetias redux post semestrem probationem, in qua sese jamjam consummatum probaverat militem, die decima tertia Februarii, votis sui Ordinis solemniter se obstringeret, nominatus F. Vincentius Maria. Eodem sermo momento primogenituræ prærogativa sese abdicavit, & omne jus secundo genito Fratri sui cessit. Dein Bononiæ, postea Neapoli studiis tam egregio profectu incubuit, ut Venetias reverentissimas Theses Philosophicas publice non sine summo Auditorum applausu Anno Salutis nostræ millesimo sexcentesimo septuagesimo secundo propugnaret. Postea Brixiam missus, ibidem Philosophiam docuit, summisque virtutibus tam uberem in Theologia naturali & mystica eruditionem conjunxit, ut hac scientia & S. Patrum doctrinis probe instructus verni jejunii tempore Romæ sacris concionibus populum erudiret. Eodem adhuc anno Clemens X. tanti Viri meritis permotus, die vigesima secunda Februarii eundem Sacro Purpuratorum Collegio adscripsit, quam tamen dignitatem constanter recusavit, donec

Rocaberti supremi Ordinis Magistri Sæc. XVIII.
 imperio adactus, frustra oppositis hu- A. C. 1724.
 millimis ad Papam literis, lacrimis ac
 precibus, a refractaria sua modestia de-
 sistere compelleretur, id unice a Papa
 impetrans, ut sub potestate sui Ordinis,
 cui se unice devovisset, Purpuratus
 perpetuo permanere permetteretur;
 unde factum est, ut non nisi Ordinis sui
 vestibus uteretur, cunctaque sui Insti-
 tuti præcepta circa jejunia, vigiliis &
 ciborum abstinentiam exacte servaret,
 atque ad laudes matutinas semper
 media nocte ad Conventum S. Mariæ
 super Minervam contenderet. Præci-
 pue humilitati, carnis mortificationi
 & paupertati intentus, nequidem pro-
 prio vehebatur curru, sed infirmitate
 pressus illo, quem ei Marescottus Car-
 dinalis commodabat, utebatur. Anno
 Incarnationis Dominicæ millesimo sex-
 centesimo septuagesimo quinto a Cle-
 mente X. Episcopatum Sipontinum in
 Apulia invitus acceptare jussus est,
 quo dimisso ab Innocentio XI. Cæsa-
 reensis Episcopus, & postmodum Bene-
 ventanus Archiepiscopus renunciatus
 est: In his Episcopatibus singularia piæ
 libertalitatæ suæ monumenta reliquit,
 Manfredoniæ enim seu Siponti Metro-
 politanam Ecclesiam & Episcopale Pa-
 latium suis sumptibus erexit, necnon

Sæc. XVIII. argenteam suæ familiæ suppellectilem
A. C. 1724. in Sacra vasa convertit, Beneventi
 vero plurima Monasteria sacrasque ædes, Seminaria, Nosocomia, & cæmeteria impensis amplius bis centum decatorum milibus dotavit, ab imo edificavit, vel reparavit; ipse e suggestis æque ac in patentibus campis sæpius eadem die ad confluentem populum dixit, moribundos Sacramentis Ecclesiæ munivit, omnium miseris in Hospitalibus frequens invisit, veteram Juventutem fidei rudimentis iniecit, Ecclesias centum & nonaginta sua manu consecravit, coactis duobus Provincialibus & totidem Diæcesibus Conciliis disciplinam Ecclesiasticam in Clero restituit, & commissas sibi Provincias & urbes in pietatis domicilia sanctissimis legibus, verbo & exemplo convertit, suamque Diæcesin ut plurimum pedes quotannis lustravit, Synodumque Provinciam celebravit, in qua spolia post Episcoporum mortem usitati corruptelam feliciter abolevit, unde gaudio plenus ad Byssium Cardinalem rescripsit: *nunc vere canere possunt, per nos cessavit exactor, quantum tributum.* Tempus ab Apostolico ministerio vacans sacræ Scripturæ & Patrum Lectio, necnon Historiæ Ecclesiasticæ, & nonnunquam Politicorum litterarum

literarum studiis sacrauit: mensam suam Sæc. XVIII.
 aliunde sat frugalem non opiparis car- A. C. 1724.
 nibus aut piscibus, sed duntaxat fructi-
 bus, oleribusque instruxit, atque in-
 cænatus cubitum ire solitus post no-
 cturnam Psalmodiam somnum non re-
 peiit, sed summo mane re Divina per-
 acta, studiis sacrisque commentationi-
 bus operam navavit.

Quam grata autem Deoque accepta
 fuerit tanti Præfulis virtus, testatur
 præsentissimum Cæli auxilium, quo
 Vincentius Maria inter corruentis Pa-
 latii sui ruinas illæsus servabatur; An-
 no post Christum natum millesimo sex-
 centesimo octogesimo octavo die quinta
 Junii Urbs Beneventana tam horrendo
 terræ motu concutiebatur, ut ædes
 magna ex parte dirutæ, ipsumque Ar-
 chiepiscopale Palatium dehiscentibus
 compagibus corruerent, ac Nobilis Be-
 neventanus, qui cum Archiepiscopo
 tum colloquebatur, lapidibus obrutus
 periret; cujus autem patrocínio Archi-
 præsul noster illæsus remanserit, non
 meis, sed ipsius utpote testis omni ex-
 ceptione majoris verbis in medium ad-
 ductis describo: Sunt autem hæc:

*Ad honorem Dei omnipotentis, Bea-
 tissimæ virginis Mariæ Dominæ Nostræ
 gloriosique sancti Philippi Nerii. Ego Pa-
 ter Vincentius Maria Orsini Ordinis Pra-
 dica-*

Sæc. XVIII. dicatorum, infelix peccator & ex Divina Pro-
 A. C. 1724. tientia sacræ Romane Ecclesiæ Presbyter
Cardinalis tit. sancti Xisti, Ecclesiæ Bene-
 ventanæ indignus Archiepiscopus, testatur
 etiam cum Juramento, circumpositis sanctis
 Evangeliiis, qualiter adveniente propter
 peccata terræ motu in mea civitate Bene-
 ventana die Sabbathi quinta Junii anni
 1688. vigilia sacratissimæ Pentecostes, hora
 vigesima cum dimidia, dum eram in meo
 cubiculo posito in superiori parte mea De-
 mus Episcopalis simul loquens cum quodam
 nobili Diacesano, expectans nuntium, ut
 descenderem ad vespertas in Ecclesiam, præ-
 prædictum meum cubiculum corruit vi terra
 motus & pavimentum ubi eram, etiam cor-
 ruit cum cubiculo, quod erat subtus, quod
 etiam ex parte corruit, & ego cum præ-
 dicto nobili Diacesano cecidi usque ad ce-
 meram horrei, & fuimus cooperiti sanctis
 omnium ædificiorum, quæ supra nos delapsæ
 sunt, varia tamen fortuna, nam ille remansit
 extinctus, & ego illæsus evasi, caput meum
 defendentibus aliquibus arundinibus, quæ
 supra me fecerunt quasi tectum sufficiens
 cooperiendum Caput & ad commodum respi-
 randum. In cubiculo, ex quo cecidi meum
 armarium ex nuce plenum scripturarum
 in quo custodiebam involutas omnes incru-
 nes, exprimentes historice acta celeberrima
 „vitæ sancti mei Protectoris Philippi
 „Nerii, cum proposito illas colloandi
 „Domi-

„Domo, quam ædificaveram extra ci-
 „vitatem in loco dicto *la pace vecchia*,
 „idem armarium confedit super illud
 „fragile tectum arundineum, quod co-
 „operiebat caput meum sicuti dixi;
 „quamvis clausum fuisset clavi, aper-
 „tum est ex seipso, & exierunt imagi-
 „nes repræsentantes vitam sancti, quæ
 „omnes me circumdederunt, & sub
 „capite erat illa, quæ repræsentabat
 „sanctum Orantem, & videntem *Bea-*
 „*tissimam Virginem* sustinentem trabem
 „veteris Ecclesiæ Vallicellanæ, quæ
 „exierat e loco suo. Supra dictum ar-
 „marium ceciderat ingens superlimi-
 „nare marmoreum magni ponderis, &
 „hoc non obstante, per totum spatium
 „temporis, quo sepultus remansi in-
 „ter ruinas, non sensi molestiam, non
 „pondus, non gravitatem: imo ex spe-
 „ciali gratia, continuo voce alta potui
 „recitare aliquas preces, semper habui
 „liberum rationis usum, commendans
 „me *Deo & Sanctis* cum firmissima fide
 „de mea liberatione. Asserunt mei fami-
 „liares, me fuisse inter ruinas sepultum
 „spatio unius horæ, apt horæ cum di-
 „midia, sed mihi ex nova gratia visus
 „sum permansisse tantum spatio unius
 „quadrantis. Interim venit Pater Le-
 „ctor Bonaccorsi Ordinis mei vocans
 „me super illum cumulum Saxorum,

Uu 4

„&

Sæc. XVIII.
A. C. 1724.

Sæc. XVIII „& statim ipsum audiui, ipseque vocem
 A. C. 1724. „meam pariter audivit, licet non clare
 „dignosceret verba mea, & simul cum
 „D. Canonico Paulo Farella incepti-
 „runt me ex rudibus educere: imo
 „supervenerunt alii duo, quorum auxilium
 „e saxis me extraxerunt, & est specialis
 „animadversio dignum, quod ipsi
 „operantibus lapides sejuncti, præci-
 „pitesque cadentes, nec ipsis nec mihi
 „noxam aliquam intulerint, Postquam
 „quam extractus fui ex ruinis, supra
 „dictus Canonicus sub capite meo
 „venit memoratam Imaginem sancti me-
 „Patroni, & alter statim cum me
 „dit, casu accepit unam ex imaginibus
 „prædictis, quæ circum me erant, &
 „mihi illam præbuit, ut deoscularer.
 „& inveni illam esse imaginem repre-
 „sentantem miraculum, quo Sanctus
 „morte vivum excitavit Paulum te-
 „Maximis, & ita fui ex ruinis extractus
 „& abductus extra portam civitatis
 „cum multis vulneribus in capite, in
 „manu dextera & pede dextero & in
 „men vulnera nullo dolore me afflue-
 „runt, imo eadem vespera accepi
 „manibus Sacramentum Eucharistie:
 „Sermonem habui ad populum & in
 „firmo administratus sum viaticum, &
 „lum Oculi ex multitudine rudium
 „quæ supra me ceciderunt, fluxio-
 „sa

„fuerunt afflicti, quæ licet cum aliquo Sæc. XVIII.
 „incommodo visionis, fuit tamen sine A. C. 1724.
 „dolore. Beneficia Sancti mei intra hos
 „limites non continentur, quoniam
 „servavit, a ruina quasi totius meæ
 Domus Episcopalis totam numerosam
 „familiam meam, omnes Officiales, mi-
 „nistros, satellites, & Executores mei
 „tribunalis, omnes hospites, & curia-
 „les, unus tantum servus a pedibus in-
 „terit, qui extra Domum erat, & in
 „Episcopali Domo mortui remanserunt
 „solum pauci exteri, qui non advene-
 „rant occasione mei tribunalis. Libera-
 „vit pariter Sanctus Dominos Presbyte-
 „ros Congregationis Missionis, a me
 „vocatos in civitatem, & cum ipsis
 „omnes Seminarii Alumnos, quamvis
 „lapsum fuerit seminarium, quocirca
 „ad gloriam mei Sancti dicere possum,
 „quos dedisti mihi, (siquidem ipsi re-
 „fero acceptum honorem Archiepisco-
 „patus) quos dedisti mihi, repeto,
 „non perdi ex eis quemquam. Vo-
 „luit enim Sanctus renovare in me in-
 „dignissimo Episcopo, quod accidit An-
 „no 587. Antiochiæ occasione terribilis
 „terræ motus, qui occidit sexaginta
 „millia hominum, quum Episcopus
 „Gregorius cum suis esset liberatus,
 „licet Domus ejus, sicut mea, ceci-
 „disset. Ulterius inter ruinas omnium
 U u 5 „ædifi-

Sæc. XVIII. „ædificiorum meæ civitatis meus San-
 A C. 1724. „ctus conservavit Archivum Episcop-
 „pale, Cancellariam, Cameras Vice-
 „rii, in quibus erant multæ Scripturæ
 „Bibliothecam Capituli Metropolitanæ
 „in qua inveniebantur Scripturæ ma-
 „joris momenti meæ Ecclesiæ. Ad ma-
 „jorem mei confusionem perseverant
 „super me misericordiæ mei Socii,
 „quoniam cum die Veneris 21. Cur-
 „rentis Mensis Junii venissem ad ves-
 „randum ejus Sacellum in Ecclesia Pro-
 „trum Oratorii Neapolis, exiens a
 „illo ceciderunt e meo capite omnes
 „crustæ vulnerum, & omnia compo-
 „nata manserunt, quamvis in vulneribus
 „supercilii eodem die Veneris man-
 „fuisse inventa Sanies, & in oculis
 „hodie die Martii 22. Junii ex bene-
 „dictione mei Sancti multum conva-
 „lesco, firmiter sperans, quod mea
 „Sanctus, quod cæpit, perficiet contra
 „expectationem trium celeberrimorum Medi-
 „corum, qui ex inspectione oculorum
 „meorum post prædictum infortunium
 „putabant eos esse taliter læsos a rub-
 „ribus, ut præter fluxionem jam cecid-
 „isset in ipsos velamen quoddam
 „cujus infirmitate oculorum labora-
 „continuo debuissim, ut ex attestati-
 „onibus eorundem infra scriptis appa-
 „ret. Hinc ex fiducia quam semper
 „firmam

„firmam habui erga Sanctum meum, Sæc. XVIII.
 „respuens usum remediorum natura- A. C. 1724.
 „lium, ex sola applicatione Reliquiarum
 „ipsius experior valetudinem prædi-
 „ctam, & a primo introitu, quem feci
 „in ejusdem sacellum vespere prædicti
 „diei decimi octavi Currentis Mensis,
 „non valens sustinere usque ad illud
 „tempus visum etiam parvæ facis ac-
 „censæ, exii ab illo gestans in manibus
 „cereum quatuor luminum absque læ-
 „sione etiam parva in pupillis. Quare
 „ad perpetuam memoriam maximi be-
 „neficii, quod Sanctus elargitus est
 „mihi, & ad gloriam ejusdem, qui erga
 „me miserum peccatorem operatus est
 „tam grande miraculum, & tot excelsa
 „prodigia, & ut in dies magis crescat
 „devotio populorum erga tam benefi-
 „cum, & benignum Protectorem, su-
 „prædictam Narrationem registravi, &
 „sigillo firmavi, ne de ejusdem validi-
 „tate quis dubitare possit. „

Datum Neapoli in meo conventu
 S. Catharinæ apud formellum die Mar-
 tis 22. Junii 1688.

*Fr. Vincentius Maria Cardinalis
 Ursinus Archiepiscopus Bene-
 ventanus.*

Hoc

Sæc. XVIII. Hoc autem testimonium quoad in-
A. C. 1724. dispositionem oculorum tres Medice
 artis peritissimi sua fide firmabant. Hoc
 periculum Divina ope eluctatus Archi-
 præsul primas eo curas intendit, ut
 levamen præstaret civium desperatione
 ruinis pene succumbentium; cum e-
 nim quamplurimi nec tectum, sub quo
 se reciperent, nec pecunias haberent,
 quibus dirutas ædes extruere possent,
 ac propterea patriam relinquere de-
 crevissent, his Archiepiscopus nolet
 larga manu aurum ad ædes suas e-
 deribus suscitandas suppeditavit, in
 egenos annonam, & pecunias tanta
 liberalitate effudit, ut illati damni velut
 immemores amore sui Pastoris ac Pa-
 troni ferme omnes Beneventi perma-
 nerent. Sublevato ita grege suo Ca-
 thedralem, aliasque Ecclesias, & No-
 focomia in saxorum acervum convertit
 ab imo longe magnificentius extruxit,
 totamque civitatem venustiore[m] re-
 didit. Interfuit comitiis Innocentii XI.
 Alexandri VIII. Innocentii XII. & Cle-
 mentis XI. & Innocentii XIII. quibus
 absolutis Beneventum regressus, nihil
 de pristina vitæ severitate remisit, quo-
 tidie quosdam Religiosos ad prandium
 vocavit, & juxta D. Caroli Borromei
 exemplum eos tot cumulavit beneficiis
 ac favoribus, ut eum ab illorum num-
 pe-

pendere, cavillarentur nonnulli. Tot Sæc. XVIII.
 tantaque merita haud aliter quam su- A. C. 1724.
 prema Ecclesiæ dignitate in terris præ-
 miari poterant, præluserant etiam haud
 obscura vaticinia; dum enim Fabius
 Caracciolus Rotæ Romanæ Auditor
 Patris Dominici Vivæ tractatum de Ju-
 bilæo Anno Christi millesimo septin-
 gentesimo typis ederet, in sua epistola
 nuncupatoria Vincentio Mariæ Archi-
 episcopo haud obscure præfagiebat,
 fore, ut ipsemet Jubilæum Anno 1725.
 indicturus esset. Verba illius sunt hæc:

*Dum vel dignitatem tuam, Eminen-
 tissime Princeps, vel rerum a te gestarum
 amplitudinem, animo complector, non sine
 aliquo fortasse Numinis afflatu sic statuen-
 dum censeo, Te, qui nunc libros de anno
 sancti Jubilæi privatis auspiciis ad publi-
 cam utilitatem foro committi imperas,
 POST QUINQUE LUSTRA, Pontificia au-
 thoritate diploma de Sancto Anno indi-
 cendo promulgaturum.*

§. XLIII.

*Thorunensium tumultus contra
 Catholicos.*

Quamvis ipsimet Protestantes Romam *Hist. Unio-*
 sub tam sancto ac Venerando Ca- *tem. 9.*
 pite triumphantem magna admiratione *Period. I.*
 suspensi deprædicarent, nihil tamen a *c. I. p. II.*
 fana-